

عنوان مقاله:

موانع استرداد مجرمین در حقوق ایران و حقوق بین الملل

محل انتشار:

نخستین همایش ملی الکترونیکی رویکردهای کاربردی و پژوهشی در علوم انسانی و مدیریت (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

سیده سمانه پورذوالفقار - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه مازندران، بابلسر.

کیومرث کلانتری - دانشیار، عضو هیات علمی دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه مازندران، بابلسر

خلاصه مقاله:

فرار از محل جرم نخستین اندیشه ای است که مجرم در سر می پروراند. با اینکه تمامی تمهیدات بازدارنده علیه مرتکبین جرم برای ممانعت از فرار به کشورهای دیگر و تعقیب کیفری آنها به کار گرفته می شود، در بسیاری موارد، تبهکاران پس از ارتکاب جرم و قبل از کشف آن، به طرق مختلف به فرار از کشوری که در آن مرتکب جرم شده اند، مبادرت می کنند. اگرچه اصل بر قابل استرداد بودن همه جرائم است، اما در اجرای استرداد مجرمین موانعی وجود دارد و در موارد بسیاری مجرمینی که مرتکب جرائم سنگینی شده اند و به کشوری پناهنده شده اند به علت وجود چنین موانعی از مجازات و عواقب عمل زشت خود گریخته اند. مهمترین این موانع عبارتند از: قاعده عدم استرداد اتباع، جرائم سیاسی و وجود مجازاتهای ظالمانه و ترذیلی همچون اعدام، شلاق و... در دولت متقاضی، که ناقض قواعد حقوق بشر محسوب می شوند و مانع از استرداد متهم یا مجرم به دولت متقاضی می باشد. علاوه براین، سایر موانع از جمله تغییر در مقررات جزایی، تشریفات زاید استرداد، عدم برقراری رابطه استرداد با سایر کشورها و ... نیز سبب گردیده است که پدیده استرداد در کشور ایران مهجور بماند. در این پژوهش موانع موجود در استرداد، مورد بررسی قرار می گیرد و درنهایت به ارائه ی راهکارهای پیشنهادی برای رفع این موانع در جهت تسهیل استرداد مجرمین میپردازیم.

کلمات کلیدی:

استرداد مجرمین، مانع استرداد، محاکمه، دولت متقاضی، دولت متقاضی عنه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/417338>

